

ಅವನ ಬೇಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ.

ಈ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಭಯವಾಗದಿರುತ್ತೇ?
ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕುತೂಹಲ ಅವರನ್ನು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಸುಮ್ಮನೇ ಅಲ್ಲಾಡದೆ
ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ನಿಂತರು.

ಮಂಜೂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ, 'ರವ್ಯಾ
ನಾವಿದನ್ನು ಮೊಟ್ಟೆ ಅಂದ್ಲೊಡಿದ್ದು
ಸತ್ಯವಾಯ್ತು'

ನಾಗ್ರಾಜ ಅಂದ, 'ಈಗಷ್ಟೇ ಹುಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ,
ಎಲ್ಲಾ ಮರಿ ಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹಸಿವಾಗಿ
ಕೂಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಾ?'

ರವಿ ಆಚೀಚೆ ನೋಡಿ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

ಉಳಿದಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು.

ಹೋಟೆಲಿನವರು ಬಿಟ್ಟೋಡಿದ ಇಡ್ಲಿ, ವಡೆ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಜನನ ಕ್ರಿಯೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ
ಈಚೆ ಬಂದ ಮರಿಹಕ್ಕಿ ಹಸಿವಾಗಿ

ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗ

ಇವರು ಬೀಸಿ ಬೀಸಿ ತಿಂಡಿ ಒಗೆದರು.

ಹಲವಷ್ಟು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ನುಂಗಿ

ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿತೇನೋ

ಅಂದುಕೊಂಡಾಗ ಬಿರುಗಾಳಿಯೇ

ಬಂತೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ವೇಗದ ವಾಯು

ಸಂಚಾರವಾಯ್ತು. ನಾಲ್ಕು ಅಂತಸ್ಸಿನಷ್ಟು

ಎತ್ತರದ ಅಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿ ಅದೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಾರಿ

ಬಂದಿತ್ತು ! ಕ್ರಾಂವ್ ಕ್ರಾಂವ್ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ

ಇವರ ಕಿವಿ ಕೆಪ್ಪಾಯ್ತೇನೋ

ಅಂದುಕೊಂಡರು. ತಾಯಿಯ

ಪುಸಲಾವಣೆಗೆ ಮರಿ ಮುಂದೆ ಬಂತು.

ತಾಯಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯಿತು. ರೆಕ್ಕೆ

ಬಡಿಯುತ್ತಲೇ ಕಾಲಿಂದ ಒಂಚೂರೂ

ನೋವಾಗದಂತೆ ಮರಿಯನ್ನು

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿತ

ಜೋರಾಗುತ್ತ ಅಮ್ಮ - ಮರಿ ಮೇಲೆರುತ್ತಾ

ಉತ್ತರದ ಕಡೆ ಹಾರುತ್ತಾ ಕಾಣದಾದವು.

ಏನಿದು? ಇದು ಹೇಗಾಯ್ತು? ಬಹುಶಃ

ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಈ

ಜಾಗಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ಆ ದೈತ್ಯ ಹಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲೇ

ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆ ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿಯು

ಮರಿ ಹೊರ ಬರಲು ವರ್ಷಗಳೇ

ತಗಲುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆ ಬೃಹತ್

ಅರಣ್ಯ ಸುತ್ತ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮರಿ

ಜನಿಸುವ ಕಾಲ ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ

ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೀಗ ಈ

ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಉತ್ತರದ ಹಿಮಾಲಯದ ಕಡೆ

ಕರೆದೊಯ್ಯಿರಬೇಕು!

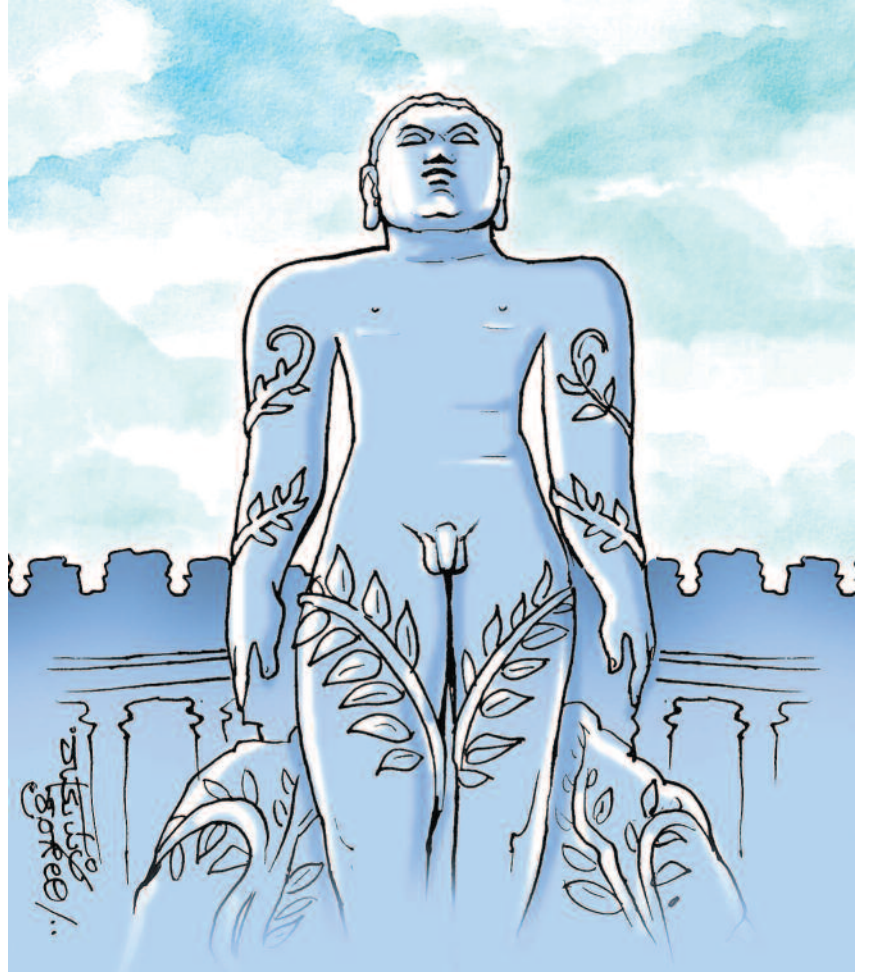
ಒಟ್ಟಾರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅಪರೂಪದ

ಅನುಭವದ ಋಷಿ. 'ತಾಯಿ- ಮರಿ'

ಒಂದಾದ ಮಹಾ ಸಮ್ಮಿಲನದ ಋಷಿ.

-ರವಿರಾಜ ಹಾಲಂಬಿ ,

ಹಾಲಾಡಿ

ಗೊಮ್ಮಟೋದ್ಭವ

ತೊವುಂಡರಾಯನ ಪ್ರೀತಿಯೆಚ್ಚೆ ದೇವಿಕಾಳಲೆ
ಹೊರಟಹಳು ಪೌದನಪುರಕೆ ಜಿನನ ಕಾಣಲು
ತಾಯ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲೆಂದು ರಾಯಣ್ಣ ಜೊತೆಗಿರೆ
ಪಯಣ ನಡುವೆ ಕನಸಲೆ ಕೂಷ್ಮಾಂಡಿನಿ ಬಂದಿರೆ

ಪುರೋಹಿತರ ಕರೆಸಿ, ಕನಸಿನೊಗುಟು ಬಿಡಿಸಲು
ಇಲ್ಲೆ ಇರುವೆ! ಅಲ್ಲಿಗೇಕೆ? ಎನಲು ದೇವಿಯು
ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಶರವ ಹೂಡಲು
ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಶಿಖರ ಸೀಳಿ, ಶಿರವು ಮೂಡಿತು!

ನೂರು ನೂರು ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಬಂದು ನೆರೆದರು
ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ ನೋಂಟಿಯಿಂ ಗೊಮ್ಮಟನ ಕಡೆದರು
ಭೋಗ ಬಿಸುಟು, ತಪವ ಬೆಳಗೊ ಬೆತ್ತಲೆ ರೂಪ
ವೈರಾಗ್ಯ ಅಹಿಂಸೆ ತ್ಯಾಗ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟ ದೀಪ

ಸೆಳೆವ ರೂಪ ಎನಿತು ಚೆನ್ನ ಅಭಿನವ ಕಾಮು
ಶಾಂತಿ ಸಹನೆ ಪ್ರೇಮ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತ ಸೋಮ
ಭವ್ಯ ಶಿಲೆಯ ತಲೆ ಚೆಂದಕೆ ರಾಯ ತೂಗಿದ
ಚೆಲ್ಲಕೀರ್ತಿ ತನಗೇ ಸಲುವುದೆಂದು ಬೀಗಿದ

ಮಹಾಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕ ನಡೆಸೆ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧವು
ಭಕ್ತಿಭಾವ ಸಮರ್ಪಣೆಗೆ ನಾಡ ಜನರು ಬದ್ಧವು
ಅಕ್ಕಿ ಅರಿಶಿಣ ಚಂದನ ಸಕ್ಕರೆ ಎಳನೀರು ಇಕ್ಕುವು
ಲೆಕ್ಕವಿರದ ಕೊಡಗಳಲೆ ತುಳುಕುವ ಹಾಲು ಆಜ್ಜವು

ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕ್ಷೀರ ನಿಂತಿರಲು ಹೆಗಲಲಿ
ಕಾರಣವರಿಯದೆ ರಾಯಗೆ ಸೋಜಿಗವು ಚಿತ್ತದಿ
ಪುಟ್ಟಗಿಂಡಿ ಹಿಡಿದು ಗುಳ್ಳೆಕಾಯಿ ಅಜ್ಜಿ ಬಂದಳು
ತಡೆಯ ಬಂದ ಭಟಗೆ, ಹಾಲು ಸುರಿವೆನೆಂದಳು

ಪಾಪ ಎನುತ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರು
ಹರಕೆ ತೀರಲಿ ಆಸೆ ಎನುತವಳ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು
ಅಜ್ಜಿ ಸುರಿದ ಗಿಂಡಿ ಹಾಲು ಅಕ್ಷಯವಾಯಿತು
ದೇಹ ಪೂರಾ ಗೊಮ್ಮಟನಿಗೆ ಮಜ್ಜನವಾಯಿತು

ಶಿರವ ತಣಿಸಿ ಭುಜವ ತೋಯ್ಸಿ ವಪುವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೀರವು
ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬಂಡೆ ನೆನೆಸಿ ಕೊಳವೆಲ್ಲ ಶ್ರೇತವು
ಶಿರವುಬಾಗಿ ಗರ್ವ ಸೋರಿ ಅರಿವಿನಕ್ಕು ತೆರೆಯಿತು
ಅಣುವು ತಾನು, ಮಹಾನ್ ಜಿನನು ಶರಣುಭಾವವು

ಭರತಖಂಡದಿಂದ ನೆರೆವ ಶ್ರವಣರ ರಾಶಿ
ಬೆಳುಗುವಿದು ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಜೈನರ ಕಾಶಿ
ದ್ರಾಢಶ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕಟವಪ್ಪವೆಲ್ಲ ಧವಳವು
ಗಂಗಮಂತ್ರಿಯಾಪುಂಡರಾಯನ ಚರಿತೆ ಅಮರವು

-ಎಂ.ಡಿ.ಚಂದ್ರೇಗೌಡ

ನಾರಮ್ಮಳ್ಳಿ